

ARAŞTIRMA MAKALESİ

Turizm Bölümlerinde Yöneticilik Yapan Akademisyenlerin Eğitim Profili

Ceren Eylem CAN, Yüksek Lisans Öğrencisi, Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Kütahya, e-posta: cerenylemcan1@gmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8177-2701>

Doç. Dr. Uğur CEYLAN, Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, Tavşanlı Uygulamalı Bilimler Fakültesi, Kütahya, e-posta: ugur.ceylan@dpu.edu.tr
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6078-8424>

Öz

Turizm mesleki eğitimi örgün ve yaygın eğitim düzeyinde birçok kurum ve kuruluş tarafından verilmektedir. Turizm sektörünün gelişiminde kalifiye personel yetiştirilmesi oldukça önemlidir. Bu eğitimin en önemli parçası akademisyenlerdir. Bu araştırmada lisans düzeyinde turizm bölümlerinde yöneticilik yapan akademisyenlerin eğitim profilleri incelenmiştir. Araştırmada veri toplama yöntemi olarak, nitel araştırma yöntemlerinden birisi olan betimsel nitelikli tarama modeli kullanılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre turizm mezunu akademisyenlerin idari görevlerde önceki yıllara göre daha fazla yer aldıkları tespit edilmiştir. Turizm alanıyla doğrudan ilgisi bulunmayan Su Ürünleri Mühendisliği, Su Ürünleri Avlama ve İşleme, Çayır-Mera ve Yem Bitkileri, Tarla Bitkileri, Tıbbi Biyokimya, Jeodezi ve Fotogrametri Mühendisliği, Orman Mühendisliği, Tarım Makinaları ve Teknolojileri gibi bölümlerden mezun adayların turizm eğitimi içerisinde yöneticilik pozisyonlarında yer aldığı belirlenmiştir. Dekan ve müdürlerin lisans alanlarının %31,2'sinin, yüksek lisans alanlarının %34'ünün ve doktora alanlarının %27,6'sının doğrudan turizm bilim alanıyla ilgili olduğu ortaya konulmuştur. Dekan yardımcılarının ve müdür yardımcılarının lisans alanlarının %65,6'sının, yüksek lisans alanlarının %53,9'unun ve doktora alanlarının %56,8'inin doğrudan turizm bilim alanıyla ilgili olduğu belirlenmiştir. Bölüm başkanlarının lisans alanlarının %71,1'inin, yüksek lisans alanlarının %66,4'ünün ve doktora alanlarının %62'sinin doğrudan turizm bilim alanıyla ilgili olduğu tespit edilmiştir. Araştırmanın diğer sonuçları bulgular kısmında verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Turizm, Turizm Eğitimi, Turizm Bölümleri, Eğitim Profili, Yönetici.

Makale Gönderme Tarihi: 21.10.2022

Makale Kabul Tarihi: 17.12.2022

Önerilen Atıf:

Can, C. E. ve Ceylan, U. (2022). Turizm Bölümlerinde Yöneticilik Yapan Akademisyenlerin Eğitim Profili, *Sosyal, Beşerî ve İdari Bilimler Dergisi*, 5(12): 1765-1776.

Journal of Social, Humanities and Administrative Sciences

2022, 5(12): 1765-1776. DOI:[10.26677/TR1010.2022.1158](https://doi.org/10.26677/TR1010.2022.1158)

ISSN: 2667-422X Dergi web sayfası: www.sobibder.org

RESEARCH PAPER

Educational Profile of Academicians Working in Tourism Departments

Ceren Eylem CAN, MSc. Student, Kütahya Dumlupınar University, Institute of Graduate Programs, Kütahya, e-mail: cereneylemcan1@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8177-2701>

Associate Prof. Dr. Uğur CEYLAN, Kütahya Dumlupınar University, Tavşanlı Faculty of Applied Sciences, Kütahya, e-mail: ugur.ceylan@dpu.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6078-8424>

Abstract

Tourism vocational education is given by many institutions and organizations at formal and non-formal education level. It is very important to train qualified personnel in the development of the tourism sector. The most important part of this education is academics. In this research, the educational profiles of academicians who work as managers in tourism departments at the undergraduate level were examined. As a data collection method in the research, descriptive survey model, which is one of the qualitative research methods, was used. According to the results of the research, it has been determined that tourism graduates are more involved in administrative duties than in previous years. Academicians graduated from departments such as Fisheries Engineering, Fishing and Processing of Fisheries, Grassland and Forage Crops, Field Crops, Medical Biochemistry, Geodesy and Photogrammetry Engineering, Forestry Engineering, Agricultural Machinery and Technologies, which do not have much interest in the field of tourism, can be employed in management positions within tourism education. It has been revealed that 31.2% of deans and managers' undergraduate areas, 34% of master's areas and 27.6% of doctoral areas are directly related to the field of tourism. It has been determined that 65.6% of the undergraduate areas, 53.9% of the graduate areas and 56.8% of the doctoral areas of the vice deans and assistant managers are directly related to the field of tourism. It has been determined that 71.1% of the undergraduate fields, 66.4% of the graduate fields and 62% of the doctoral fields of the department heads are directly related to the field of tourism. Other results of the research are given in the findings section.

Keywords: Tourism, Tourism Education, Tourism Departments, Education Profile, Manager.

Received: 21.10.2022

Accepted: 17.12.2022

Suggested Citation:

Can, C. E. and Ceylan, U. (2022). Educational Profile of Academicians Working in Tourism Departments, *Journal of Social, Humanities and Administrative Sciences*, 5(12): 1765-1776.

GİRİŞ

Gelişen dünya düzeni ile turizm sektöründe de büyük ölçüde değişimler ve gelişimler olmaktadır. Bu değişimleri ise istihdam ve gelirden ön plana çıkarmaktadır. Son yıllarda yaşanan Covid-19 salgını ile beraber oranlarda düşüş yaşandığı gözlemlenmiştir fakat 2021 yılında bu düşüşte azalma olup istihdamda artış sağlanmıştır. World Travel & Tourism Council (WTTC), dünyadaki 185 ülke/ekonomi ve 25 coğrafi veya ekonomik bölge için seyahat ve turizmin ekonomik ve istihdam etkisi hakkında raporlar üretmektedir. WTTC'nin en son yıllık araştırmasında 2020'de yaklaşık 4,9 trilyon doları (-%50,4 düşüş) kaybının ardından, seyahat ve turizm'in Gayri Safi Yurt İçi Hâsıla (GSYİH)'ya katkısı 2021'de 1 trilyon ABD doları (+%21,7 artış) artış göstermiştir. 2020'de 62 milyon iş kaybedildi, bu da %18,6'lık bir düşüşü temsil etmekte ve 2019'daki 333 milyona kıyasla dünya genelinde sektör genelinde yalnızca 271 milyon istihdam sağlayarak büyük oranda katkı sağlamıştır. 2021'de 18,2 milyon iş kurtarılmış, bu da bir önceki yıla göre %6,7'lik bir artışı temsil etmektedir (www.wttc.org). Bu artışın devam edebilmesi ve turizm sektörünün gelişimini devam ettirebilmesi için altyapının, üstyapının ve akabinde tamamlayıcı turistik yatırımlar da gerekmektedir. Bu yatırımlar hizmet sektörünün kalitesinin tam anlamıyla artmasına tek başına yeterli olmamaktadır. Bu nedenle insan kaynağına da yatırım yapılmalıdır. Çünkü turizm sektörü soyut bir kavramdır. Bu sebeple sunulacak hizmet için verilecek eğitim kaliteli ve nitelikli kişiler tarafından verilmeli ve öğretilmelidir. Turizm sektöründe çalışan personellerin özellikle iyi bir mesleki eğitim almaları gerekmektedir (Gökdeniz ve Çeken, 2000: 129). Turizm sektöründe üretilen her ürün en düşük hata payı ile misafirlerin tüketimine sunulmalıdır. Bu nedenle her verilen eğitim ve bilgi bir geri dönüş niteliğindedir. Turizm sektörüne hizmet verecek personeli eğitecek olan eğitimcilerin kendilerini meslek gruplarında iyi yetiştirmiş olmaları gerekir. Turizm sektörünün ekonomiye olan katkısını arttırmak için yapılması gereken birincil görev nitelikli personel yetiştirmek olduğu kaçınılmazdır. Turizm sektöründe oluşan rekabet ile misafirlerin tercih edilebilirliğini arttırmak amacı ile geliştirilmiş yorumlar ve puanlamalar işletmelerdeki temizlik, yiyecek-içecek ve başta personelin eğitimi ve güler yüzlü olması hususlarını barındırmaktadır. Yapılan yorumlar sonucunda potansiyel pazarda seçilme ve satın alma arzusu artmaktadır. Bu durumu desteklemek için yapılan en büyük çalışmalar işletmelerde bilinçli ve eğitimi personel bulundurmaktır. Eğitimi personel yetiştirmek adına belirli kurum ve kuruluşlar da kurslar ve eğitimler verilmektedir. Bu eğitimlerde amaçlanan, sektör içerisinde çalışacak personele temel turizm eğitimi vermek, çalışanlara turizm bilincini aşılama, sektörün eğitimi personelle birlikte gelişmesini sağlamak ve turizm sektörünün ihtiyaçları doğrultusunda nitelikli personeli sektöre kazandırmaktır (Mısırlı, 2002: 42).

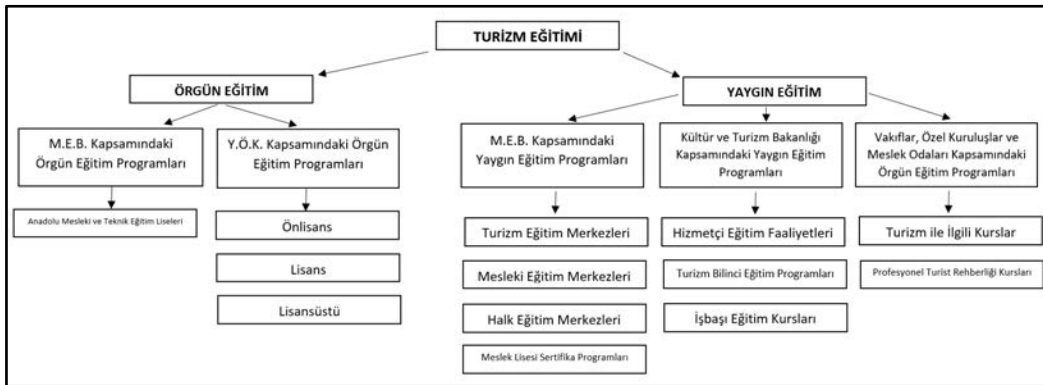
Bu çalışmada lisans düzeyinde turizm eğitimi verilen fakülte ve yüksekokullarda yöneticilik görevi üstlenen akademisyenlerin lisans, yüksek lisans ve doktora alanları incelenmiştir. Yöneticilerin ne kadarının turizm alanından geldiği ve ne kadarının turizm alanı dışında bir bölüm mezunu olduğu ortaya konulacaktır. Ayrıca turizm dışı hangi alanlarda akademisyenlerin turizm bölümleri içerisinde görev aldıkları belirlenecektir.

TÜRKİYE'DE TURİZM EĞİTİMİ

Türkiye'de turizm eğitimi, 1980'li yıllarda turizm sektörünün yavaş yavaş hareketlenmesiyle birlikte kısa süreli hizmet içi eğitimler ve kurslarla başlamıştır. Sonraki yıllarda önce ortaöğretim ve lise düzeyinde eğitimler, daha sonra da yükseköğretim düzeyinde turizm bölümleri açılmıştır. 2000'li yıllarla birlikte turizm eğitimi, mesleki eğitimlere birlikte, akademik olarak da üzerinde durulması gereken bir bilim türü haline gelmiştir. Bu nokta da hem akademik personel ihtiyacını

karşılacak hem de turizm sektörünün ihtiyacını karşılayacak farklı düzeylerde turizm eğitimleri verilmeye başlanmıştır. Sektörün personel ihtiyacını karşılamaya yönelik olarak ortaöğretim düzeyinde eğitim sağlayan turizm meslek liseleri kurulmuştur. Daha sonrasında ara eleman ve orta düzey yönetici yetiştirmeye yönelik olarak meslek yüksekokullarında önlisans programları kurulmuştur. Hem akademik olarak eğitim verecek hem de sektöre üst düzey yönetici yetiştirecek olan lisans programları fakülteler ve yüksekokullar bünyesinde kurulmuştur (Kozak, 2009). Lisansüstü düzeyde turizm eğitimi vermek amacıyla 1964 yılında İzmir İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi'nde bir Turizm Enstitüsü kurulmuş fakat faaliyetlerine devam edememiştir. Daha sonra Ege Üniversitesi İşletme Fakültesi Turizm İşletmeciliği Bölümü'nde 1983 yılına kadar lisansüstü eğitim verilmiş ancak bu bölümde kapatılmıştır. İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'ne bağlı olarak 1969 yılında İktisadi Coğrafya ve Turizm Enstitüsü kurularak, burada doktora eğitimi verilmiştir (Ünlüöner, 1993: 515).

Türkiye'de turizm eğitimi mesleki olarak yaygın ve örgün olarak iki şekilde verilmektedir. Yaygın turizm eğitimi resmi ya da özel kurumlar tarafından kısa süreli verilen kurslardır. (Ünlüöner ve Boylu, 2005: 15) Örgün turizm eğitimi ise ortaöğretim ve yükseköğretim seviyelerinde mesleki turizm eğitimi veren okullarda yapılmaktadır. Yaygın eğitim; ilköğretim, ortaöğretim ve yükseköğretim gibi çeşitli örgün eğitim kademeleri dışında verilen tüm eğitimlerdir. Örgün eğitim sistemine hiç katılmamış, katılıp yarıda bırakmış ya da herhangi bir kademeye katılarak mezun olmuş bireylere turizm eğitimi verilmesi amaçlanmıştır. (Küçükaltan ve Boyacıoğlu, 2002: 290). Yaygın turizm eğitimi ile hem turistlerin hem de turizmcilerin bilinçlenmesi sağlanmaktadır. Yaygın eğitimin amaçları doğrultusunda Turizm Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı ve Sivil Toplum Örgütleri yerel yönetimler ihtiyaçları karşılamak adına öğretici programlar oluşturmaktadır.

Şekil 1. Türkiye'de Turizm Eğitimi Şeması

Kaynak: Özdemir vd., (2014)

Turizm Bakanlığı yaygın eğitimin desteklenmesi adına seminerler, panel, konferans, toplantı vb. faaliyetler düzenlemektedir. Turizm Bakanlığı'nın son zamanlarda turizm alanında yoğun olarak başlattığı yaygın eğitime yönelik bazı uygulamaları vardır. Bu uygulamalar; Bölgesel Eğitim Seminerleri: Belediye yetkililer, Kamu kuruluşları ve başkanları bilgilendirilmesi, Esnaf-Turist İlişkileri Bilgilendirme Seminerleri, Gençlik Turizmi Bilgilendirme Seminerleri, Butik Otel Kavramı ve Pazarlaması ve Jandarma Bilgilendirme Toplantıları: İçişleri ve Jandarma Genel Komutanlığı'nın turizmin yoğun olduğu bölgelerde jandarma personelinin eğitimi konusunda desteklenmesine yönelik düzenlenen seminerler (Küçükaltan ve Boyacıoğlu, 2002: 291).

Milli Eğitim Bakanlığı, Türk milli eğitiminin gelişmesi için yaygın ve mesleki eğitim olanakları sunmaktadır. Eğitimler çoğunlukla Halk eğitim merkezlerinde belirli kurslar şeklinde

verilmektedir. Bu merkezlerde istenilen ihtiyaç duyulan tüm kurslar açılıp eğitimler verilmektedir. Kültür ve Turizm Bakanlığı Araştırma ve Eğitim Genel Müdürlüğü tarafından konaklama, yeme- içme tesislerinde personellerin sektörel olarak gerekli olan eğitimlerin niteliklerinin geliştirilerek, hizmet kalitesinin artırılması gerekse toplumda turizm bilincinin oluşturulması amacıyla ulusal ve uluslararası düzeyde çeşitli turizm eğitimi programları düzenlenmektedir (www.kulturturizm.gov.tr).

Turizm Eğitim Merkezleri (TUREM) 1967-1968 öğretim yılından bu yana mesleki eğitimler vermektedir. T.C. Turizm Bankası A.Ş. 1981 ile 1990 yılları arasında turizm işletmelerinin personel ihtiyacını karşılamak adına mesleki eğitimler vermiştir. Benzer şekilde Turizm Geliştirme ve Eğitim Vakfı (TUGEV) 1988 ile 1999 yılları arasında mesleki turizm eğitimleri sağlayarak, sektöre önemli katkılar sunmuştur. Bu eğitimlere ek olarak, kamu kuruluşları tarafından da ülke genelinde birçok sertifika programı düzenlenmiş ve turizm sektörüne nitelikli personel kazandırılmıştır (Kozak, Kozak ve Kozak, 2011: 133-134). TÜRSAB, TUREB, THY ve bazı meslek kuruluşları ve sivil toplum örgütleri belirli zamanlarda hizmet içi eğitim programları düzenlemektedir. Hizmet içi eğitimle iş görenin bilgi ve becerisini geliştirerek daha yüksek fayda sağlamak amaçlanmaktadır. Eğitimden fayda sağlayabilmek adına, katılımcı sayısı, çalışanların motive edilmesi, yeni beceri öğretilmesi ve bu öğretilerden geri dönüt elde edilmesi gerekmektedir. Türkiye’de örgün turizm eğitimi veren kurumlar; Milli Eğitim Bakanlığı’na ve Yüksek Öğretim Kurumu’na bağlı olan kurumlar olarak kendi içinde iki ana gruba ayrılmaktadır. Milli eğitim bakanlığına bağlı olarak okulların eğitim süreleri 4 senedir.

Lisans düzeyinde turizm eğitiminin amacı; iyi seviyede yabancı dil bilen turizm öğrencileri yetiştirmek ve bu öğrencilerin turizm sektörüne yönetici ve yönetici adayı yetiştirmektir (Kozak, 2009: 2). Türkiye’de ilk turizm eğitimi 1963 yılında “Ticaret ve Turizm Yüksek Öğretmen Okulu” tarafından lisans düzeyinde eğitim vermeye başlanmıştır. Bu okul daha sonra 1982 yılında Gazi Üniversitesi’ne bağlanmış ve en son olarak da 2010 yılında Turizm Fakültesi’ne dönüşmüştür. Gazi Üniversitesi devamında da Aydın, Balıkesir ve Mersin Üniversitelerinde Turizm Yüksekokulları faaliyetlerine başlamıştır (Kozak, Kozak ve Kozak, 2011: 135). Bu okullar zaman içerisinde Turizm fakültesine dönüşmüştür. 2014 yılında ise 75 üniversitede lisans düzeyinde 134 turizm bölümü bulunmaktaydı. Lisans eğitimi veren üniversite sayılarının artması ile doğru orantılı olarak lisans eğitimi alan öğrenci sayısında da artış olmuştur. Lisans düzeyinde turizm eğitimi alan öğrenci sayısı 1983-1984 eğitim öğretim döneminde 1.879 iken, 2000-2001’de 6.851 kişiye, 2012-2013’te 28.040 kişiye yükselmiştir (Boylu ve Arslan, 2013: 545). 2022 yılında lisans düzeyinde turizm bölümlerinin üniversitelerdeki bölüm sayısı ve toplam kontenjan sayıları aşağıda verilmiştir (www.osym.gov.tr):

Tablo 1. Lisans Düzeyinde Turizm Eğitimi Veren Bölümlerin 2022 Verileri

Bölüm	Üniversitelerdeki Bölüm Sayısı	Toplam Kontenjan Sayısı (Kişi)
Turizm İşletmeciliği	48	1521
Turizm Rehberliği	39	1645
Gastronomi ve Mutfak Sanatları	60	2520
Rekreasyon ve Animasyon	21	581

Kaynak: Yazarlar tarafından hazırlanmıştır.

TÜRKİYE’DE TURİZM EĞİTİMİNE YÖNELİK YAPILAN ÇALIŞMALAR

Türkiye’de turizm eğitim ve turizm eğitimi alan öğrencilerin turizm sektöre bakış açılarını incelemeye yönelik birçok çalışma literatürde yer almaktadır (Kuşluvan ve Kuşluvan, 2000;

Kozak ve Kızılrımk, 2000; Duman, Tepeci ve Unur, 2006; Kozak ve Dalkıran, 2013; Kurnaz, Kurnaz ve Kılıç, 2013; Unur ve Köşker, 2015). Üzümcü (2019), turizm eğitimi alanına yönelik bibliyometrik bir araştırma gerçekleştirmiş ve bu konuda yapılan çalışmaları derlemiştir. Olcay (2008) Türk turizmde eğitimin önemini ortaya koyan bir çalışma gerçekleştirmiştir. Arslan, Zengin ve Tuna Arslan (2021) akademisyenlerin turizm eğitime yönelik algılarını araştırmış ve turizm alanında görev yapan akademisyenlerin turizm eğitiminin istihdam ve farkındalık oluşturma potansiyelini düşük gördüklerini ortaya koymuşlardır. Tekin (2021) çalışmasında turizm eğitimindeki yenilikçi uygulamaları araştırmış ve derslerin yeni nesilden beklenen özelliklere göre şekillenmesini ve sektör yöneticileri ve akademisyenlerin entegrasyonunun önemini ortaya koymuştur. Solmaz ve Ulema (2014) çalışmalarında Türkiye’de turizm eğitim-öğretiminde mevcut durumu incelemiş ve turizm eğitimi alan öğrenci sayısı ve okulların her geçen yıl arttığını, bununla birlikte fiziksel, akademik altyapı sorunları başta olmak üzere, yabancı dil, stajlar ve istihdam gibi pek çok alanda çeşitli sorunların yaşandığını ortaya koymuşlardır. Polat Üzümcü ve Alyakut (2017) eğitimciler, sektör temsilcileri ve öğrenciler açısından mesleki turizm eğitime yönelik yapılan çalışmaları incelemiş ve verilen mesleki turizm eğitiminin beklentileri karşılamadığını tespit etmişlerdir. Üzümcü ve Bayraktar (2004) turizm sektöründe çalışan personelin eğitim durumlarının diğer sektörlerde çalışanlara göre düşük seviyede kaldığı tespit etmişlerdir. Aymankey, Tetik, Girgin, Aymankey (2013) çalışmalarında öğrencilerin ve akademisyenlerin turizm eğitimi içerisinde staj uygulamalarına yönelik algılarını incelemişler ve stajın turizm eğitiminin önemli bir parçası olduğunu ortaya koymuşlardır. Temizkan ve Behremen (2017), turizm akademisyenlerinin profillerini ortaya çıkarmayı amaçlayan çalışma, yüksek turizm öğretimi veren okullarda çalışan akademisyenlerin durumları incelemişler ve turizm alanından mezun akademisyenlerin idareci olmalarında engellerin olduğunu ve turizm alanında doktorasını tamamlamış akademisyen ve doçent sayısının artmasının gerektiği vurgulamışlardır. Literatür incelendiği zaman turizm eğitime yönelik yapılan çalışmaların öğrenci ve akademisyenlerin algısına, müfredatlar, yapılan akademik çalışmaların derlenmesine ya da turizm eğitiminin önemine yönelik oldukları görülmektedir. Akademisyenlerin ve yöneticilerin profillerine yönelik çalışmaların, incelenen literatür çerçevesinde sınırlı olduğu görülmüştür. Bu açıdan da araştırmanın turizm literatürüne ileriki yıllarda önemli katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

YÖNTEM

Araştırmada veri toplama yöntemi olarak, nitel araştırma yöntemlerinden birisi olan betimsel nitelikli tarama modeli kullanılmıştır. Bu yöntemin kullanılma amacı, araştırmaya konu olan olay, olgu, durum, nesne ya da bireylerin kendine has koşulları içinde ve oldukları gibi betimlenmesine veya tanımlanmasına imkân sağlamasıdır. Bu yöntem elde edilen verilerin sistematik bir strateji ile kullanılmasına, verilerden elde edilen sonuçların genellenebilir bir hale getirilmesine, seçilen birey, nesne veya olayların niteliklerinin kodlanmasına ve analiz edilebilmesine olanak sağlamaktadır (Deveci vd., 2020).

Araştırma verileri 1 Eylül-10 Ekim 2022 tarihleri arasında “YÖK Akademik” web sitesi ve üniversitelerin kendi web sitelerinden elde edilmiştir. Turizm alanında lisans programlarının bulunduğu üniversitelerde görevli dekan, dekan yardımcıları ve bölüm başkanlarının eğitim profilleri incelenmiş ve tablolaştırılarak bulgular kısmında verilmiştir. Araştırmaya vakıf üniversiteleri ve meslek yüksekokullarına bağlı turizm bölümleri dâhil edilmemiştir. Araştırma sadece lisans programlarının yer aldığı devlet üniversiteleri ile sınırlıdır. Ayrıca bu üniversitelerde yer alan yönetici pozisyonundaki akademisyenlerle sınırlıdır.

BULGULAR

Bu bölümde lisans düzeyinde turizm bölümlerinin yer aldığı fakülte ve yüksekokullarda yöneticilik pozisyonunda yer alan akademisyenlerin lisans, yüksek lisans ve doktora alanları incelenecektir.

Tablo 2. Dekan ve Müdür Pozisyonunda Yer Alan Akademisyenlerin Eğitim Profili

Lisans Alanları	f	Yüksek Lisans Alanları	f	Doktora Alanları	f
Turizm İşletmeciliği ve Otelcilik İşletme	10	Turizm İşletmeciliği İşletme	13	Turizm İşletmeciliği İşletme	10
İktisat	4	Coğrafya	3	İktisat	3
Eğitim Bilimleri	3	Muhasebe	2	Turizm İşletmeciliği ve Otelcilik	3
Turizm İşletmeciliği	3	Kimya	2	Coğrafya	3
Turizm ve Otel İşletmeciliği	2	Turizm ve Otel İşletmeciliği	2	Kimya	2
Muhasebe	2	İktisat	2	Pazarlama	2
Coğrafya	2	Turizm ve Otelcilik	1	Muhasebe ve Finansman	1
Kimya	2	Pazarlama	1	Sayısal Yöntemler	1
Aile ve Tüketici Bilimleri	1	Tarımsal Yapılar	1	Tarımsal Yapılar	1
Harita Mühendisliği	1	Tarla Bitkileri	1	Ev Ekonomisi	1
Maliye	1	Silvikültür (Orman Müh.)	1	Orman Mühendisliği	1
Tarımsal Yapılar	1	Tarım Makineleri	1	Tarımsal Mekanizasyon	1
İlahiyat	1	İslam Bilimleri	1	Tasavvuf	1
Orman Mühendisliği	1	Yönetim ve Organizasyon	1	Sosyal Bilgiler Eğitim Programları ve Öğretimi	1
Kamu Yönetimi	1	Sınıf Eğitimi	1	Sınıf Eğitimi	1
Matematik	1	Fizik	1	Fizik	1
Fizik	1	Para-Banka	1	İletişim Bilimleri	1
Tarih	1	Avrupa Birliği İlişkileri	1	Tarla Bitkileri	1
Tarla Bitkileri	1	Ev Ekonomisi	1	Muhasebe	1
Tarım Makineleri ve Teknolojileri Mühendisliği	1	Jeodezi ve Fotogrametri Mühendisliği	1	Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri	1
		Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri	1	Jeodezi ve Fotogrametri Mühendisliği	1
Toplam	48	Toplam	47	Toplam	47

Tablo 2’de turizm lisans programlarının yer aldığı fakülte ve yüksekokullarda dekan ve müdürlük görevini yürüten akademisyenlerin lisans, yüksek lisans ve doktora eğitim alanları verilmiştir. Dekan ve müdürlerin lisans alanlarının %31,2’sinin (15 akademisyen), yüksek lisans alanlarının %34’ünün (16 akademisyen) ve doktora alanlarının %27,6’sının (13 akademisyen) doğrudan turizm bilim alanıyla ilgili olduğu görülmektedir. Turizm bilim alanından sonra akademisyenlerin en fazla İşletme alanında lisans, yüksek lisans ve doktora alanında eğitimlerini tamamladıkları görülmektedir. Araştırmada elde edilen veriler halka açık internet sitelerinden toplandığı için etik kurul onayı gerektirmemektedir.

Tablo 3’te turizm lisans programlarının yer aldığı fakülte ve yüksekokullarda dekan yardımcısı ve müdür yardımcılığı görevini yürüten akademisyenlerin lisans, yüksek lisans ve doktora eğitim alanları verilmiştir. Dekan yardımcılarının ve müdür yardımcılarının lisans alanlarının %65,6’sının (42 akademisyen), yüksek lisans alanlarının %53,9’unun (34 akademisyen) ve doktora alanlarının %56,8’inin (33 akademisyen) doğrudan turizm bilim alanıyla ilgili olduğu görülmektedir. Turizm bilim alanından sonra akademisyenlerin en fazla İşletme ve İktisat alanlarında lisans, yüksek lisans ve doktora eğitimlerini tamamladıkları görülmektedir.

Tablo 3. Dekan Yardımcısı ve Müdür Yardımcısı Pozisyonunda Yer Alan Akademisyenlerin Eğitim Profili

Lisans Alanları	f	Yüksek Lisans Alanları	f	Doktora Alanları	f
Turizm İşletmeciliği ve Otelcilik	14	Turizm İşletmeciliği	21	Turizm İşletmeciliği	23
Turizm İşletmeciliği	11	Turizm İşletmeciliği ve Otelcilik	10	Turizm İşletmeciliği ve Otelcilik	8
Turizm ve Otel İşletmeciliği	4	İşletme	7	İşletme	7
Konaklama İşletmeciliği	4	Gastronomi ve Mutfak Sanatları	2	İktisat	2
Turizm/Turist Rehberliği	4	İktisat	2	Gastronomi ve Mutfak Sanatları	1
İşletme	4	Uluslararası İşletme	2	Uluslararası İşletme	1
İktisat	3	Turizm İşletmeciliği Uzmanlığı	1	Rekreasyon	1
Gıda Mühendisliği	3	Mobilya ve Dekorasyon	1	Maliye Teorisi	1
Seyahat İşletmeciliği	2	Biyoloji	1	Biyoloji	1
Yiyecek İçecek İşletmeciliği	1	Tıbbi Biyokimya	1	Tıp Bilimleri	1
Otel, Lokanta ve İkram Hizmetleri	1	Su Ürünleri	1	Su Ürünleri Avlama ve İşleme	1
Ticaret ve Turizm	1	Avrupa Çalışmaları	1	Halkla İlişkiler	1
Mobilya ve Dekorasyon	1	Peyzaj Mimarlığı	1	Peyzaj Mimarlığı	1
Ortaöğretim Sosyal Alan Eğitimi	1	Maliye	1	Ekonometri	1
Maliye	1	Eğitim Bilimleri	1	Yeni Türk Edebiyatı	1
Halkla İlişkiler	1	Kamu Yönetimi	1	Yönetim ve Organizasyon	1
Ziraat	1	Beşeri ve İktisadi Coğrafya	1	Beşeri ve İktisadi Coğrafya	1
Matematik ve Fen Bilimleri	1	Tarım Ekonomisi	1	Tarım Ekonomisi	1
Biyoloji	1	Çayır-Mera ve Yem Bitkileri	1	Tarla Bitkileri	1
Su Ürünleri Mühendisliği	1	Siyasal Toplumsallaşma	1	Sosyal Bilimler	1
Peyzaj Mimarlığı	1	Gıda Teknolojisi	1	Gıda Teknolojisi	1
Uluslararası İlişkiler	1	Gıda Mühendisliği	1	Gıda Mühendisliği	1
Teknoloji ve İşletmecilik	1	Teknoloji ve Sanayi İktisadı	1		
Türk Dili ve Edebiyatı	1	Türk Dili ve Edebiyatı	1		
		Uluslararası İlişkiler	1		
Toplam	64	Toplam	63	Toplam	58

Tablo 4'te turizm lisans programlarının yer aldığı fakülte ve yüksekokullarda bölüm başkanlığı görevini yürüten akademisyenlerin lisans, yüksek lisans ve doktora eğitim alanları verilmiştir. Bölüm başkanlarının lisans alanlarının %71,1'inin (96 akademisyen), yüksek lisans alanlarının %66,4'ünün (89 akademisyen) ve doktora alanlarının %62'sinin (80 akademisyen) doğrudan turizm bilim alanıyla ilgili olduğu görülmektedir. Turizm bilim alanından sonra akademisyenlerin en fazla İşletme alanında lisans, yüksek lisans ve doktora alanında eğitimlerini tamamladıkları görülmektedir.

Tablo 4. Bölüm Başkanı Pozisyonunda Yer Alan Akademisyenlerin Eğitim Profili

Lisans Alanları	f	Yüksek Lisans Alanları	f	Doktora Alanları	f
Turizm İşletmeciliği ve Otelcilik	37	Turizm İşletmeciliği	62	Turizm İşletmeciliği	60
Turizm İşletmeciliği	30	Turizm İşletmeciliği ve Otelcilik	13	İşletme	14
Konaklama İşletmeciliği	9	İşletme	11	Turizm İşletmeciliği ve Otelcilik	12
Turizm/Turist Rehberliği	8	Turizm ve Otel İşletmeciliği	6	Gıda Mühendisliği	5
Turizm ve Otel İşletmeciliği	6	Gıda Mühendisliği	6	İktisat	5
İşletme	6	İktisat	5	Sosyal Bilimler	3
Gıda Mühendisliği	6	Turizm İşletmeciliği Eğitimi	2	Turizm	2

İktisat	4	Eğitim Programları ve Öğretim	2	Pazarlama	2
Muhasebe	4	Turizm	2	Turizm İşletmeciliği Eğitimi	2
Ticaret ve Turizm Eğitimi	2	Yönetim ve Pazarlama	2	Eğitim Programları ve Öğretim	2
Ziraat	2	Turizm İşletmeciliği Uzmanlığı	1	Turizm Ekonomisi	1
Seyahat İşletmeciliği	2	Ev Ekonomisi	1	Kamu Yönetimi	1
Türkçe ve Sosyal Bilimler	2	Arkeoloji	1	Ev Ekonomisi	1
Turizm İşletmeciliği Eğitimi	2	Eğitim Bilimleri	1	Tarla Bitkileri	1
Seyahat İşletmeciliği ve Turizm Rehberliği Eğitimi	1	Yönetim ve Pazarlama	1	Arkeoloji	1
Aile ve Tüketici Bilimleri	1	Çayır-Mera ve Yem Bitkileri	1	Leisure and Food Management	1
Arkeoloji	1	Sosyal Bilimler	1	Rekreasyon	1
Gazetecilik ve Halkla İlişkiler	1	Turizm İşletmeciliği ve Otelcilik Eğitimi	1	Coğrafya Eğitimi	1
Batı Dilleri	1	Coğrafya Eğitimi	1	Kimya	1
Endüstri Mühendisliği	1	Kimya	1	Besin Hijyeni ve Teknolojisi	1
Turizm İşletmeciliği ve Otelcilik Öğretmenliği	1	Kamu Yönetimi	1	Gastronomi ve Mutfak Sanatları	1
Süt Teknolojisi	1	Büro Yönetimi	1	Yönetim ve Pazarlama	1
Yabancı Diller Eğitimi	1	Reklamcılık ve Tanıtım	1	Muhasebe	1
Doğu Dilleri ve Edebiyatları	1	Kalkınma Politikası	1	Muhasebe ve Finansman	1
Kamu Yönetimi	1	Tourism Management	1	Coğrafya	1
Ticaret Eğitimi	1	Coğrafya	1	Reklamcılık ve Tanıtım	1
Dış Ticaret	1	Ziraat	1	Ziraat	1
Aile Ekonomisi ve Beslenme	1	Aile Ekonomisi ve Beslenme	1	İşletme Politikası	1
Su Ürünleri Mühendisliği	1	Yönetim ve Organizasyon	1	Su Ürünleri Avlama ve İşleme	1
		Turizm Ekonomisi	1	Üretim Yönetimi ve Pazarlama	1
		Su Ürünleri	1	Aile Ekonomisi ve Beslenme	1
Toplam	135	Toplam	134	Toplam	129

SONUÇ ve ÖNERİLER

Turizm sektörü Türkiye’de 1980’li yıllardan günümüze kadar giderek önem kazanan bir sektördür. Hem devlet kurumları hem de özel sektör tarafından yıllar içerisinde gerekli turizm eğitimleri sağlanmıştır. Ortaöğretim düzeyinden doçentlik alanına kadar turizm eğitimi sağlanmaktadır. Bu eğitimin en önemli parçası öğretmenler ve akademisyenlerdir. Turizm eğitimi, sektörden yetişmiş ya da turizm alanından mezun olmuş eğitimciler tarafından verilmelidir. Bu şekilde hem eğitim seviyesi istenilen kaliteye ve niteliğe kavuşacak hem de sektör-üniversite işbirliği sağlanacaktır. Üniversitelerde eğitimin önemli bir parçası olan akademisyenlerin de turizm alanından mezun olan adaylardan seçilmesi oldukça önemli olacaktır.

Araştırmada lisans düzeyinde turizm eğitimi verilen turizm fakülteleri ve yüksekokullarında görevli dekan ve müdürlerin eğitim profilleri incelenmiştir. Dekan ve müdürlerin lisans alanlarının %31,2’sinin, yüksek lisans alanlarının %34’ünün ve doktora alanlarının %27,6’sının doğrudan turizm bilim alanıyla ilgili olduğu ortaya konulmuştur. Bu sonuçlar Temizkan ve Behremen (2017) çalışmasıyla karşılaştırıldığı zaman beş yıllık periyotta turizm alanından gelen akademisyenlerin idari pozisyonlarda görev alma sayılarının arttığını göstermektedir. Dekan ve müdürlerin lisans mezuniyetlerinin turizm alanından gelmeleri %23,8’den %31,2’ye, yüksek lisans mezuniyetleri %22,8’den %34’e, doktora mezuniyetlerinin ise %25,7’den %27,6 ya yükseldiği görülmektedir. Bu durum doğrudan turizm alanından gelen akademisyenlerin dekan ve müdürlük görevlerinde daha fazla yer aldığını göstermektedir. İleriki yıllarda bu konuda sayının giderek artacağı düşünülmektedir.

Araştırmanın bir diğer sonucu ise dekan yardımcılarının ve müdür yardımcılarının eğitim profillerinin ortaya konulmasıdır. Dekan yardımcılarının ve müdür yardımcılarının lisans alanlarının %65,6'sının (42 akademisyen), yüksek lisans alanlarının %53,9'unun (34 akademisyen) ve doktora alanlarının %56,8'inin (33 akademisyen) doğrudan turizm bilim alanıyla ilgili olduğu belirlenmiştir. Temizkan ve Behremen (2017) çalışmaları ile karşılaştırıldığında lisans mezuniyetinde %24,3'ten %65,6'ya, yüksek lisans mezuniyetinde 26,4'ten %53,9'a ve doktora mezuniyetinde %22,8'den %56,8'e çıktığı tespit edilmiştir. Bu sonuç turizm alanından gelen akademisyenlerin orta düzey yöneticiliklerde geçen sürede daha fazla yer aldığını göstermektedir. Bu görevi üstlenen akademisyenlerin ileriki yıllarda dekan ve müdürü pozisyonlarında görev alarak bu alanda da oranı arttıracakları düşünülmektedir.

Araştırmada turizm alanlarında görev yapan akademisyenlerden bölüm başkanı pozisyonunda bulunan turizm alanından mezun ne kadar akademisyen olduğu da araştırılmıştır. Bölüm başkanlarının lisans alanlarının %71,1'inin (96 akademisyen), yüksek lisans alanlarının %66,4'ünün (89 akademisyen) ve doktora alanlarının %62'sinin (80 akademisyen) doğrudan turizm bilim alanıyla ilgili olduğu tespit edilmiştir. Diğer sonuçlarda olduğu gibi bu sonuç da Temizkan ve Behremen (2017) çalışmasıyla karşılaştırılmıştır. Lisans mezuniyet alanlarında %51,9'dan %71,1'e yükseldiği, yüksek lisans mezuniyetlerinde %50,8'den %66,4'e yükseldiği ve doktora mezuniyetlerinde %51,5'ten %62'ye yükseldiği belirlenmiştir. Bu sonuçlar bölüm başkanlığı pozisyonunda turizm alanından mezun akademisyenlerin daha fazla görev aldığını göstermektedir. İleriki yıllarda bu sayının daha da artacağı ve üst pozisyonlara da kaymalar yaşanarak devam edeceği düşünülmektedir.

Birçok fakülte ve yüksekokulda, özellikle mühendislik, tıp, fen edebiyat vb. fakülte ve yüksekokullarda alan dışı yöneticilerin yer aldığı çok fazla görülmemesine rağmen, turizm fakülte ve yüksekokullarında bu sayının oldukça yüksek olduğu araştırma sonuçlarıyla ortaya konulmuştur. Turizm alanıyla çok fazla ilgisi bulunmayan Su Ürünleri Mühendisliği, Su Ürünleri Avlama ve İşleme, Çayır-Mera ve Yem Bitkileri, Tarla Bitkileri, Tıbbi Biyokimya, Jeodezi ve Fotogrametri Mühendisliği, Orman Mühendisliği, Tarım Makinaları ve Teknolojileri gibi bölümlerden mezun adayların turizm eğitimi içerisinde yöneticilik pozisyonlarında yer alması oldukça düşündürücü bir durumdur. Bu alanlardan mezun olan akademisyenlerin turizm eğitimi içerisinde nasıl bir yer aldıkları ve turizm eğitimine nasıl katkı sağladıkları araştırılmalıdır. Turizm eğitiminin turizm alanından mezun akademisyenler tarafından yönetilmesi, geliştirilmesi ve kontrol edilmesi daha uygun olacaktır.

Fakülteler ve yüksekokullar bünyesinde turizm diplomasına sahip adaylar varken, farklı alanlardan yönetici atanması uygun olmayacaktır. Araştırma sırasında ilgili fakülteler ve yüksekokullar bünyesinde dekan, dekan yardımcısı, bölüm başkanı vb. pozisyonlara atanabilecek turizm mezunu akademisyenlerin olduğu görülmesine rağmen farklı alanlardan akademisyenlerin tercih edildiği görülmüştür. Turizm eğitiminin kalitesi ve niteliği artırılmak isteniyor ise, bu eğitimin en önemli parçası olan ve ağırlıklı olarak sektör içerisinde gelen akademisyenlerin bu görevlerde yer alması daha doğru olacaktır. Bu durum sektör ve üniversite işbirliğini de arttıracaktır. Sektörü bilen akademisyenler, sektörle daha fazla işbirliği kuracak ve sektörü geliştirecek uygulamalar yapacaklardır.

İleriki yıllarda yapılacak çalışmalarda turizm diplomasına sahip akademisyenlerin idari görevlerde ne derece görev aldığı tekrar araştırılmalıdır. Ayrıca turizm diplomasına sahip kişilerin Turizm Bakanlığı ve İl Kültür ve Turizm Müdürlüklerinde hangi sayıda yer aldıkları incelenmelidir. Turizm ile ilgili birimlerde görev yapan kişilerin ve akademisyenlerin sektörde söz sahibi olmalarına yönelik yöneticilik pozisyonları ve turizm mezunlarının bu pozisyonlara uyumlarına yönelik çalışmalar da yapılmalıdır.

KAYNAKÇA

- Arslan, H., Zengin, B. ve Tuna Arslan, P. (2021). Akademisyenlerin Turizm Eğitimi Algısı Üzerine Bir Araştırma, *Journal of Tourism and Gastronomy Studies*, 2021, 9(4), 2798-2812.
- Aymankuy, Y., Tetik N., Girgin K. G. ve Aymankuy, Ş. (2013). Lisans Düzeyinde Turizm Eğitimindeki Staj Uygulamasına Öğrenci ve Akademisyenlerin Bakışları (BTİOYO'da Uygulama), *International Journal of Human Sciences*, (10) 1, 101-128.
- Boylu, Y. ve Arslan, E. (2013). Türkiye'de Turizm Eğitiminde Son Rakamsal Gelişmeler, *14. Ulusal Turizm Kongresi Bildiriler Kitabı*, 05-08 Aralık 2013, Kayseri, 539-556.
- Deveci, B., Deveci, B., Aymankuy, Y. ve Aymankuy, Ş. (2020). Gastronomi ve Mutfak Sanatları Bölümü Akademik Personelinin Eğitim Profili: Devlet Üniversiteleri Üzerine Bir Araştırma, *Türk Turizm Araştırmaları Dergisi*, 4 (3), 2506-252.
- Duman, T., Tepeci, M. ve Unur, K. (2006). Mersin'de Lisans, Ön lisans ve Lise Düzeyinde Turizm Eğitimi Almakta Olan Öğrencilerin Sektörün Çalışma Koşullarını Algılamaları ve Sektörde Çalışma İsteklerinin Karşılaştırmalı Analizi, *Anatolia: Turizm Araştırmaları Dergisi*, 17 (1), 51-69.
- Gökdeniz, A. ve Çeken, A. (2002). Turizm Eğitimi ve Sektörel İşbirliği Çerçevesinde Sorunlar ve Çözüm Önerileri, *Hafta Sonu Seminerleri VII*, 24-26 Kasım 2000, Nevşehir.
- <https://www.osym.gov.tr/TR,23885/2022-yuksekogretim-kurumlari-sinavi-yks-yuksekogretim-programlari-ve-kontenjanlari-kilavuzu.html> Erişim Tarihi: 05.11.2022
- <https://yokatlas.yok.gov.tr/lisans-bolum.php?b=10208> Erişim Tarihi: 05.11.2022
- <https://akademik.yok.gov.tr> Erişim Tarihi: 01.10.2022
- Kozak, M. A. ve Kızılırmak, İ. (2000). Meslek Yüksekokulu Turizm ve Otelcilik Programları Öğrencilerinin Turizm Sektörüne Yönelik Tutumları, *Hafta Sonu Seminerleri VII*, 24-26 Kasım 2000, Kasım 2001 Nevşehir.
- Kozak, M.A. (2009). Akademik Turizm Eğitimi Üzerine Durum Analizi, *Muğla Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 22, 1-20.
- Kozak, N., Kozak, M. A. ve Kozak, M. (2011). *Genel Turizm İlkeler Kavramalar*, Gözden Geçirilmiş 11. Baskı, Detay Yayıncılık, Ankara.
- Kozak, M.A. ve Dalkıran, T. (2013). Mezun Öğrencilerin Kariyer Algılamaları: Anadolu Üniversitesi Örneği, *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 13 (1), 41-52.
- Kurnaz, A., Kurnaz, H.A. ve Kılıç, B. (2013). Lisans Düzeyinde Eğitim Alan Aşçılık Programı Öğrencilerinin Mesleki Tutumlarının Belirlenmesi, *14. Ulusal Turizm Kongresi Bildiriler Kitabı*, 05-08 Aralık 2013 Kayseri, 574-594.
- Kuşlivan, S. and Kuşlivan, Z. (2000). Perceptions and Attitudes of Undergraduate Tourism Students Towards Working in The Tourism Industry in Turkey, *Tourism Management*, 21(3), 251-269.
- Küçükaltan, D. ve Boyacıoğlu, E.Z. (2002). Yaygın Eğitim Politikaları Işığında Yerel Halkın Turizm Bilincinin Geliştirilmesini Önemi: Edirne İlinde Bir Uygulama, *Turizm Eğitimi Konferans-Workshop*, 11- 13 Aralık Ankara, 289-300.

Mısırlı, İ. (2002). Turizm Sektöründe Meslek Standartları ve Mesleki Belgelendirme Sistemi (Sertifikasyon), *Anatolia Turizm Araştırma Dergisi*, 13(1), 39-55.

Olçay, A. (2008). Türk Turizmde Eğitimin Önemi, *Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 7 (2), 383-390.

Özdemir, S. S., Polat, E., Hacıoğlu, N., ve Özdemir, M. (2014). Türkiye’de Önlisans Düzeyinde Gerçekleştirilen Turizm Eğitiminin Analizi. *Uluslararası Eğitim Araştırmaları Kongresi*.

Özmeşe, Y. O. (2021). Türkiye’de Turizm Eğitiminin Niteliğine Akademik Bakış, *Al Farabi International Journal on Social Sciences*, 6 (2), 72-82.

Polat Üzümcü, T. ve Bayraktar, S. (2004). Türkiye’de Turizm Otel İşletmeciliği Alanında Eğitim Veren Yükseköğretim Kuruluşlarındaki Eğitimcilerin Turizm Mesleki Eğitiminin Etkisel Açısından İncelenmesine Yönelik Bir Alan Araştırması, 3. *Bilgi-Ekonomi-Yönetim Kongresi*, Osmangazi Üniversitesi, Eskişehir, 79-92.

Polat Üzümcü, T. (2019). Turizm Eğitimi Alanına Yönelik Bibliyometrik Bir Çalışma, *Türk Turizm Araştırmaları Dergisi*, 3 (4), 1433-1449.

Solmaz, S. A. ve Ulema, Ş. (2014). Türkiye’de Turizm Eğitim-Öğretiminde Mevcut Durum Üzerine Analitik Bir Değerlendirme, *1st International Congress of Tourism & Management Researches*, 9-11 Mayıs 2014, Antalya.

Tekin, Y. (2021). Covid-19 Sürecinde Turizm Sektörü ve Turizm Eğitiminde Yenilikçi Uygulamalar, *Sosyal, Beşeri ve İdari Bilimler Dergisi*, 4 (9), 876-888.

Temizkan, R. ve Behremen, C. (2017). Turizm Yükseköğretimi Veren Kurumlarda Görevli Akademisyenlerin Profili, *Journal of Recreation and Tourism Research*, 4(1), 1-12.

Unur, K. ve Köşker, H. (2015). Türkiye’de Turizm Eğitimi ve Turizm Eğitimi Alan Öğrencilerin Turizme Bakış Açıklarına Yönelik Araştırmaların İncelenmesi, *Çağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 12 (1), Haziran 2015, 44-71.

Ünlüöner, K. (1993). Türkiye’de Yüksek Öğretim Düzeyinde Turizm Eğitim ve Öğretimi, *Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 6, 497-520.

Ünlüöner, K. ve Boylu, Y. (2005). Türkiye’de Yükseköğretim Düzeyinde Turizm Eğitimindeki Gelişmelerin Değerlendirilmesi. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, Bahar 2005 3 (12), 11-32.

Polat Üzümcü, T. ve Alyakut, Ö. (2017). Eğitimciler, Sektör Temsilcileri ve Öğrenciler Perspektifinden Mesleki Turizm Eğitime Yönelik Yapılan Çalışmaların Değerlendirilmesi. *Anadolu Kültürel Araştırmalar Dergisi*, 2017, 1 (2), 67-84.

www.kulturturizm.gov.tr Erişim Tarihi: 24.10.2022

www.wttc.org Erişim Tarihi: 02.11.2022